

РЕШЕНИЕ

№ 6663

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в
публично заседание на 06.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **8519** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 във връзка с чл. 75, ал.1, т.2 и 4 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба вх. № 20891 от 10.09.2012 г. по описа на Административен съд – София град и рег. № УП 4128/04.09.2012 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, подадена от Н. Ф. К., гражданин на К., ЛНЧ [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 609 от 15.08.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, поради противоречие с разпоредбите на чл. 146, т.3 и т.4 от АПК. Излагат се съображения, че ответникът не е изяснил всички факти и не е преценил всички твърдения от бежанската история на жалбоподателя, както и доказателствата съдържащи информация за ситуацията в К.. Твърди се, че административният орган не е събрал подробна информация за състоянието за сигурността в К., от която да се направи извода за това, че в страната са гарантирани основните човешки права, включително, че държавата е в състояние да предостави ефективна закрила на своите граждани при наличие на решение, с което се отказва закрила. Излагат се съображения, че не е разгледан въпрос, важен за изясняване на фактическата обстановка, а именно какво се случва с хората, които са били членове на Южно-камерунски национален съвет и са напуснали по собствена

инициатива. В жалбата се сочи, че ответникът не се мотивира относно принципа “non refoulement” – забрана за връщане. Твърди се, че решението е постановено в нарушение на чл. 35 от АПК, задължаваща административния орган да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и в нарушение на специалната разпоредба на чл.75, ал. 2 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован се явява лично с преводача В. П. и се представлява от адв. М. М., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – председателят на ДАБ, уведомен по реда на чл. 137, ал. 7 АПК, представлява се от юрк. С., която оспорва жалба и прави предложение същата да бъде отхвърлена като неоснователна и да се остави в сила решението на административния орган като правилно и законосъобразно.

Настоящият съдебен състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Настоящото производство е образувано по повод последваща молба по смисъла на § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на ЗУБ. Производството пред административния орган е инициирано с подаването на молба от Н. Ф. К. до ДАБ при МС с вх. № 20891 от 10.09.2012 г., с която е поискал защита и закрила.

Първоначалната молба подадена от Н. Ф. К. за статут на бежанец на Р. Б. с вх. № 167 от 01.02.2010 г. Проведени са интервюта с рег. № УП 4128/02.02.2010 г. и рег. № УП 4128/16.04.2010 г. С решение № 257/22.06.2010 г. на председателя на ДАБ, на молителя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Той е обжалвал и с решение № 6745/16.05.2011 г. Върховния административен съд (ВАС), Трето отделение, по адм. дело № 10182/2010 г., е отхвърлил жалбата. Това съдебно решение е оставено в сила с решение № 13787/26.10.2011 г. на ВАС, Петчленен състав, I колегия, по адм. дело № 9074/2011 г.

Н. Ф. К. подава последваща молба с рег. № УП 4128/11.11.2011. При провеждане на производството с кандидата са проведени две интервюта, на 19.04.2012г. и на 10.07.2012г., в които твърди, че е напуснал легално страната си със самолет на 03.11.2009 г. и на следващия ден е пристигнал в Р. Б. легално, с българска транзитна виза, издадена от Генералното консулство на Р. Б. в А., Н., валидна до 13.11.2009 г. Мотивите му за поредното искане на закрила отново са свързани с твърдени от него заплахи от страна на политическото движение Южно-камерунски национален съвет (ЮКНС). Твърди, че има нови обстоятелства относно неговата държава на произход - проведени били избори, но правителството не се е сменило и било същото това, което не го е защитило от заплахите на ЮКНС, за които е разказал при предишното производство.

Въз основа на проведените интервюта административният орган оценява бежанската история на Н. Ф. К. като недостоверна. Твърди се, че чрез проведените две интервюта с чужденеца, чрез които вместо противоречията и нелогичните моменти в бежанската му история да бъдат обяснени, са се явили нови такива. Заявеното от него на интервюто от 19.04.2012 г., че в началото на 2009 г. бил нападат неколkokратно в градовете Б., Д. и Б. с камъни, при което ръката на брат му била счупена, се разминава с твърденията му по време на следващото интервю, че е бил обиждай и оскърбяван, но не е бил нито бит, нито измъчван.

Според разказа на чужденеца, след като нападнали фамилната им къща в [населено

място], той и семейството му се преместили в къща под наем в [населено място], но и там нападателите ги открили, потрошили имуществото в къщата и убили кучето им. Това се случило повече от една година преди той да напусне К. през месец ноември 2011 г., за който период не посочва да е имал други подобни инциденти или проблеми със сепаратистката организация.

Въз основа на установената фактическа обстановка ДАБ е издал решение решение № 609 от 15.08.2012 г, чрез което на молителя отново е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Направен е изводът, че за чужденеца липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут. Приема се, че той не е преследван поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Твърдения, че е изложен на реална опасност от тежки -посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, молителят не прави, т.е. липсват предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с административната писмени доказателства и допълнително ангажираните от жалбоподателя – сертификат за завършен курс към библейско училище „Н. генерация”; Удостоверение за подадена жалба, издаден от Централния комисариат № 2 – [населено място] на 18.10.2007 г. и договор за наем от 07.01.2010 г. С оглед събраните по делото доказателства, настоящия съдебен състав на Административен съд – София - град, приема от правна страна следното:

Оспореното решение № 609 от 15.08.2012г. на председателя на ДАБ е връчено на кандидата на 21.08.2012 г. Жалбата до Административен съд София град е подадена чрез Държавната агенция за бежанците с рег. № УП 4128/04.09.2012 г., като е изпратена с Известие за доставяне на Български пощи на 15.09.12 г., видно от пощенското клеймо . Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ.

Оспореното решение е издадено в рамките на общото производство по чл. 72 и сл. от ЗУБ от председателя на ДАБ съгласно компетентността му, уредена в чл. 75 от ЗУБ. Съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ в срок до три месеца от образуване на производството председателят взема решение за: 1. предоставя статут на бежанец; 2. отказва статут на бежанец; 3. предоставя хуманитарен статут и 4. отказва хуманитарен статут.

По време на административното производство са спазени административното производствените правила, регламентирани в раздел III, глава Шеста на ЗУБ. Изпратени са покани за интервюта до чужденеца. Такива са извършени в присъствието на преводач на разбираем за жалбоподателя език. Изготвено е становище по реда на чл. 74 от с.з. на главен експерт В. Б. М. в РПЦ – С..

Представено е писмо от директора на Специализирана дирекция „Т” – ДАНС с рег. № Т – 3057 от 18.05.2012 г., с което не се възразява предоставянето на статут на жалбоподателя.

Обжалваният административен акт е законосъобразен - издаден е в установената от закона форма, в съответствие с целта на закона.

Правилен е изводът на органа относно липсата на материалните предпоставки по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец на търсещият закрила чужденец - същият не е бил преследван, не е бил обект на репресии в държавата си по произход, като репресията да се основава на неговите раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. От приложената по делото справка №01-3329/28.06.2012 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, според конституцията и законодателството на К., всички граждани имат еднакви права и са защитени от дискриминация на базата на раса, етническа принадлежност, националност, социален произход. Забранени са мъченията нехуманното и деградиращо отношение, произволния арест и задържане. В страната действат без ограничения от страна на властите местни и международни неправителствени организации за защита на човешките права.

Н. Ф. К. не е бил принуден да напусне държавата си по произход по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Спрямо него не е било осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ и няма риск от бъдещо такова. Установено е, че по отношение на него няма дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване.

За чуждия гражданин не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. С оглед установените противоречия в твърденията на чужденеца се приема, че той не е бил принуден да напусне държавата си по произход поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. След последното нападение над дома му, молителят е продължил да живее в К. повече от година без други инциденти. Той е напуснал страната си легално и безпроблемно, с валиден задграничен паспорт. От изложеното следва извода, че молителят не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ.

Известен факт е, че в Р. К. няма въоръжен конфликт, т.е. не се установяват и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Този извод се потвърждава и от цитираната справка на ДАБ, в която няма данни за наличие на въоръжен конфликт на територията на К. и за тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт съгласно чл. 15 от Директива 2004/83/ЕО от 29 април 2004 година на Съвета на Европейския съюз. Предвид липсата на въоръжен конфликт в К., както и на тежки и лични заплахи в тази връзка, не се установяват и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В допълнение е необходимо да се посочи, че подробно и обстойно председателят на ДАБ в своя акт е обсъдил представените Справки относно политико – правната ситуация в К., поради което настоящият съд не смята да повтаря мотивите му.

Що се касае до направеното възражение с жалбата относно не изследването на принципа *non refoulement* от административния орган, съдът намира същото за неоснователно, тъй като подробно от мотивите на оспорения административен акт се установява, че не съществува реален риск от тежки посегателства спрямо неговата личност. Липсата на такъв риск, попадащ в обхвата на предпоставките по чл. 8, ал.1 и чл. 9, ал.1 от ЗУБ, изрично е обсъден в решението на председателя на ДАБ, независимо, че не е цитирана законовата новела на чл. 4, ал.3 от ЗУБ.

По тези съображения Административен съд – София град, I – во отделение, 8 ми

състав намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Ф. К., гражданин на К. срещу Решение № 609 от 15.08.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на обжалване пред върховния административен съд в 14 дневен срок от получаването му от страните, респ. Съобщението за неговото постановяване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: